

[Hanne Reintoft.]

brug af en mere rimelig og retfærdig skatteskala.

Vi har også gjort opmærksom på, at vi synes, det er et uforsvarligt tidspunkt at fastlægge udskrivningsprocenten på, og kan derfor støtte socialdemokratiets dagsordensforslag om at udsætte fastlæggelsen.

Finansministeren (Poul Møller): Der er naturligvis noget beklageligt ved, at folketinget ved behandlingen af udskrivningsprocentens størrelse nødsages til først at tage stilling til selve tidsplanen og arbejdsformen i tinget. Det fremgår jo af, at dagsordensforslaget, der kommer til afstemning før lovforslaget, indeholder bemærkninger om tidsplanen. Det ville efter min mening være rarest, om vi i fremtiden kunne undgå denne drøftelse, og jeg har ved anden behandling tilbudt, at vi i løbet af efteråret prøvede på at finde frem til, hvornår vi i fremtiden skal fastsætte denne udskrivningsprocent. Det er efter mit skøn nødvendigt, at vi sammen får drøftet dette, og at det også bliver drøftet i udvalget for forretningsordenen, idet det er utilfredsstillende og ikke tilstrækkeligt til at give vælgerne klarhed over, hvad der egentlig skiller partierne i denne sag, at det ene parti og den ene gruppe i salen fastholder, at det ikke vil tage stilling til sagen nu, mens den anden gruppe fastholder, at man skal tage stilling til sagen nu.

Jeg har videre den mærkelige fornemmelse, i hvert fald havde jeg det indtryk indtil den 30. april, at oppositionen snarere ville synes, at vi udskød afgørelsen om udskrivningsprocenten for længe, at vi fremsatte forslaget for sent, når vi fremsatte det den 30. april. I dag forstår jeg, og jeg forstod det også ved anden behandling, at man ønsker yderligere udskydelse af tidspunktet for fastsættelsen af udskrivningsprocenten. Vi har jo ikke gjort andet i år, end hvad vi gjorde i fjor, nemlig at sørge for, at denne procent er vedtaget, inden folketingets arbejdsperiode er sluttet. Enhver, der kender forspillet til kildeskattelovgivningen herhjemme, ved også, at det hele tiden har været forudsætningen for kildeskattelovens vedtagelse, at man et halvt år før skatteårets begyndelse, altså her omkring slutningen af arbejdsperioden, kunne fastsætte det lov-mæssige grundlag for udskrivningens stør-

relse i det kommende år. Sådan har det været under alle disse forhandlinger, og det er det, regeringen i fjor som i år har forsøgt at opfylde.

Hr. Grünbaum spurgte mig, om der, når nu skatteudvalget er indkaldt til den 15. september, kunne komme realitetsforhandlinger i gang. Jeg vil gerne her så stærkt, som jeg kan det, ikke mindst i anledning af nogle dagblades artikler om indkaldelsen den 15. september, sige, at man ikke skal stille nogen i udsigt, at vi den 15. september er så langt fremme med løsningen af vort betalingsbalanceunderskudsproblem, at der kan forventes en nedsættelse af udskrivningsprocenten. Det vil være forkert, hvis nogen går rundt i det håb. Det har jeg gerne villet sige her, fordi jeg tror, det er rigtigt, at det bliver sagt, så man ikke venter, at der den 15. september sker en ændring. Men naturligvis er vi rede til reelt at forhandle alle de problemer, der vedrører landets økonomiske stilling, som den vil tage sig ud, når sommerferieperioden er ved at udløbe. Der kan naturligvis også, som hr. Haunstrup Clemmensen sagde, være tale om, at man, hvis der er basis for lempelser, lempet andre steder end på udskrivningsprocenten. Der er måske ting i den danske økonomi, der trænger mere direkte til en lempelse af stramningen. Men lad os nu først se, om stramningen virker, om vi til den tid har håndfaste resultater af den, og lad os ikke stille nogen noget i udsigt ved denne lejlighed. Det tror jeg ikke der er basis for.

Til sidst må jeg anbefale ærede medlemmer at stemme imod den af hr. Grünbaum foreslåede dagsorden allerede af den grund, at dens vedtagelse medfører, at udskrivningsprocentforslaget bortfalder. Det vil regeringen ikke kunne acceptere.

Grünbaum: Ja, det sidste, finansministeren sagde, er jo også netop meningen med det.

Finansministeren sagde: lad os nu først se, når vi kommer hen til efteråret, om stramningen virker; så kan vi jo tale om, hvordan den økonomiske situation er, og der kan måske blive tale om lempelser andre steder — finansministeren mente ikke, det kunne ske på udskrivningsprocenten, men der har været talt om pengepolitikken, der blev ikke sagt moms. Der blev altså sagt: